

- 53 жове и соны? Всякой день бѣхъ съ васъ въ храмъ-тъ и не прострѣхте рѣцѣ на мене. Но това е вашій-тъ часъ, и власть-та на тъмнинѣ-тъ.
- 54 И като го хваняхъ, заведохъ и въведохъ го въ домъ-тъ на първосвященника. А Петръ идяше слѣдъ него отъ далечъ. И наклади бѣхъ огни на срѣлъ дворъ-тъ та бѣхъ насѣдали, и Петръ сѣдише между тѣхъ. И виждува го една служыня че сѣди до огнь-тъ, вгледа ся въ него, и рече: И тойзи бѣше съ него. А той ся отрече отъ него, и каза: Жено, не го знаѣхъ. И слѣдъ малко другъ *единъ* го видѣ, и рече: И ты си отъ тѣхъ. А Петръ рече: Человѣче, не съмь. И като ся миѣ до единъ часъ, другъ нѣкой подтвърдяваше и казуваше: Наистинѣ и тойзи бѣше съ него; защото е Галилеянинъ. А Петръ рече: Человѣче, не знаѣхъ що казувашъ; и тозъ часъ още като говоряше той, пѣтель-тъ попѣ.
- 56 И обзрихъ ся Господь та погледнаъ Петра; и смисли Петръ рѣчь-тъ Господнѣхъ, що му рече: Че прѣди да попѣ пѣтель-тъ, ще ся отречешъ отъ мене триждъ. И излѣзе Петръ възъ и плака горко.
- 57 И мажѣ-тѣ които държахъ Исуса, ругаяхъ му ся и го бяхъ. И като го прикривахъ удряхъ го по лице-то, и го пытахъ и казувахъ: Проречи, кой е що тя удари. И други много хулы казувахъ връхъ него.
- 58 И като съмнѣ, събрахъ ся старѣйшины-тѣ народни, първосвященници-тѣ и книжници-тѣ, та го изведохъ на съборъ-тъ си, И му рекохъ: Кажи ни, ты ли си Христосъ? и рече имъ: Ако ви кажъ, нѣма да повѣрувате; А ако *въ* пытамъ, не ще ми отговорите, нито ще *ма* пуснете. Отъ нынѣ Сынъ человѣческый ще бѣде сѣдищъ отдѣсно на силѣ-тъ Божіѣхъ. И вси-кы-тѣ рекохъ: Ты прочее Сынъ Божій ли си? А той имъ рече: Вы казувате *право* че съмь азъ. А тѣ рекохъ: Що ни трѣбать още свидѣтельства? защото *мы* сами чухмы отъ уста-та му.